

ΦΩΝΗ

Ἐκδοτὴς Ἰωάννης Β. Στάσινοπουλος

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΑΡΩΡΤΕΑ ΕΝΤΑΥΘΑ

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΚΑΤ' ΕΤΟΣ, ΔΡ. 12
ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΔΡ. 46

ΕΚΔΙΟΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ καὶ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ Κ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ

ΣΤΡΑ

ΑΝΑ ΣΤΙΧΟΝ ΣΤΡΑ 20
ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΣΤΡΑ 10
» ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΦΥΛΛΟΥ » 20

Τὸ Ἐθνικὸν Κόμμα.

Εἰς τὴν γενικὴν ἀποσύνθεσιν ὅφ' ἤς ἀπειλεῖται ἡ Ἑλλάς μετὰ τὴν καταδειχθεῖσαν κλασικὴν ἀνικανότητα καὶ ἀχρησίαν τοῦ κατὰ μετὰπειμιν προσκληθέντος ἐν Κρήτῃ ψευτομεσοῦ καὶ ψευτοανορθωτοῦ, ἐν μόνον πολιτικὸν κόμμα παλαίει καὶ ἀγωνίζεται ὅπως ἀναγκάσῃ τὴν σοβοῦσαν ἀποσύνθεσιν, τὸ Ἐθνικὸν Κόμμα. Καὶ ὁ μὲν ἡγέτης αὐτοῦ κ. Κυριακοῦλης Μαυρομιχάλης διὰ συνεντεύξεων φερουσῶν τὴν σφραγίδα τῆς εὐλογοῦσας τῆς χρησιμότητος καὶ τῆς ἀληθοῦς ἐπιγνώσεως τῆς καταστάσεως εἰς ἣν διατελεῖ ἡ Ἑλλάς, ἐνῶ κεντηριάζει τὰς διαπραγματεύσεις καὶ καθ' ἑκάστην διαπραττομένης κυβερνητικῆς ἀτασθαλίας, ὅπο δεικνύει πῶς κείται ἡ ἀληθὴς ἀνορθωσις τῶν κακῶς κειμένων.

Ἐτερον δὲ μέλος ἐπιφανὲς τοῦ αὐτοῦ κόμματος, ὁ κ. Ἀθ. Εὐταξίας διεξάγει μέγαν καὶ ἐθνικώτατον ἀγῶνα κατὰ τῶν ἐπιβουλευμένων τὴν θείαν ἡμῶν γλῶσσαν καὶ τὸ ἐκκλησιαστικὸν καθεστῶς.

Ἐνῶ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ὁποίαν δὲν δυνάμεθα ἀκόμη ν' ἀποδώσωμεν τὸν ἀληθῆ αὐτῆς χαρακτηρισμὸν, ἂν δηλαδὴ εἴνε ἀναθεωρητικὴ, συντακτικὴ ἢ νομοθετικὴ, πελαγοδρομεῖ ψηφίζουσα διατάξεις καταλυούσας αὐτὸ τὸ αὐτοκέφαλον τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ τὴν πρόφασιν δῆθεν τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς μεταφράσεως τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῶν Ἀγίων Γραφῶν, ὁ ἰθὺς τὰς ἐργασίας αὐτῆς Πρωθυπουργὸς κ. Βενιζέλος δὲν εἶναι εἰς κατάστασιν ν' ἀντιληφθῇ τὸ μέγεθος τοῦ φοβεροῦ λάθους ὅπερ διέπραξε διὰ τῆς ἐπιπηφίσεως προσθήκης ἐν τῷ Συντάγματι καθ' ἣν ἀπαγορεύεται μὲν ἡ μετάφρασις συγχρόνως ὅμως καὶ ἐπιτρέπεται τῇ ἀδείᾳ τῆς Μεγάλῃς Ἐκκλησίας. Πρῶτος ὁ κ. Εὐταξίας κατεῖδε τὸ φοβερὸν λάθος καὶ ἐπήλθεν ἀδυσώπητος κατὰ τοῦ τολμήσαντος νὰ ὑποβάλῃ, τὸσον ὑπόβλητος, εἰς τὴν ἐπιπηφίσιν τῆς Βουλῆς διάταξιν ἀναιροῦσαν πράξεις Συνόδων καὶ Πατριαρχῶν περὶ τῆς μεταφράσεως τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἄν δύναιται λοιπὸν νὰ λεχθῇ ὡς πρὸς τὸ Ἐθνικὸν Κόμμα, ὅτι ἀδιαφορεῖ διὰ τὴν τελουμένην ἀποσύνθεσιν τοῦ Κράτους. Τοῦναντίον μάλιστα δρᾷ καὶ ὀσημέραι ἐπιβάλλεται εἰς τὴν κοινὴν γνώμην, ἥτις ἀνανήψασα ἐκ τοῦ ὑπνωτισμοῦ εἰς ὃν ἐπέβαλον αὐτὴν ἐπιτήδειοι δημαγωγοὶ, πείθεται καὶ ἀναγνωρίζει ὅτι μόνον διὰ τῶν μέτρων τῆς Κυβερνήσεως Μαυρομιχάλη ἠδύνατο νὰ ἐπέλθῃ ἡ τὸσον ποθητὴ Ἀνορθωσις καὶ ὅτι ἀφ' ἧς παρητήθη αὕτη ἐξαναγκασθεῖσα, οὐδὲν συντελεστικὸν ἐγένετο τοῦναντίον μάλιστα, ἐματαιώθη τὸ ἐθνικοπαθητικὸν ἔργον τῆς, ὑπονομεῖται ὑπὸ τοῦ διαδόχου τοῦ τοῦ ἀπαισίου κείνου γέροντος τοῦ φέροντος τὸ μισητὸν ὄνομα Δραγούμης καὶ τοῦ διαδεξαμένου αὐτοῦ Μεσοῖον καὶ Σωτήρος, κ. Βενιζέλου, τοῦ ἐπὶ ἀπὸς ἀλλοτρίων ἀγῶνων καταδειχθέντος ὀκνητοῦ καὶ ἀκαταστάτου, οὐχὶ τῆς Ἀνορθώσεως, ἀλλ' αὐτοῦ τοῦ ἔθνους.

Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ὅστις τὸσον ἀσχετῶς ἐξηπατήθη ὑπὸ τῶν ψευτοπροσφωτῶν καὶ τὸσον ἀσυστόλως ἐνεύθη εἰς τὰς προσδοκίας του μίγει κατάπληκτος ἐκ τοῦ φοβεροῦ

παθήματός του καὶ παρασκευάζει τιμωρίαν οἷαν ἀπαιτεῖ ἡ δεινὴς τρωθεῖσα φιλοτιμία του.

Διότι φοβερὸν εἶναι νὰ ἐξαπατήσῃ ἓνα ὀλόκληρον λαὸν ἄσημος ἐπιηλυς, οὐδὲν κοινὸν ἔχων μετ' αὐτοῦ πληρὴ τῆς ὁμογενείας.

Τὸ Γλωσσικὸν Ζήτημα.

Εἶνε λυπηρὸν ὅτι ἐδημιουργήθη ζήτημα ἄνευ λόγου, διότι οὐδεὶς ἐχέφρων δύναται ποτὲ νὰ φαντασθῇ ὅτι ὀλίγοι ἀνισόρροποι καὶ ἐκφυλοὶ εἶνε ποτὲ δυνατόν νὰ δημιουργήσωσι ζήτημα γλωσσικόν, διότι συνέλαβον τὴν νοσηρὰν ἰδέαν ὅτι κατασκευάζοντες κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς λέξεις ἠδύνατο νὰ ἐκτοπίσωσι τὴν διάλεκτον ἣν ἅπανα ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ ὁμιλεῖ καὶ γράφει.

Ἄριστον παράδειγμα παρέχει ἡμῖν ἡ Ἰταλία ἥτις διὰ τῆς γραφομένης γλώσσης τῶν λογίων καὶ τοῦ Κράτους, παρηγκώτισε τὰ πολυάριθμα γλωσσικὰ ἰδιώματα, τὰ λαλούμενα καθ' ἅπασαν τὴν Ἰταλίαν καὶ τείνει νὰ καταστήσῃ τὴν γραφομένην ταύτην γλῶσσαν κοινὴν διάλεκτον πάντων τῶν Ἰταλῶν.

Ἀνυπόμεθα ὅτι οἱ ἡμέτεροι συμπολίται βουλευταὶ Ζαβιτσιάνος καὶ Μαβίλης, ὅπως μένωσι πιστοὶ εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ ἀειμνήστου Ἰακώβου Πολυλά, ἐτάχθησαν πρὸς τὸ μέρος τῶν καλουμένων μαλλιαρῶν, χωρὶς νὰ ἔχωσιν οὐδὲν κοινὸν πρὸς αὐτούς. Εἰμεθα δὲ βέβαιοι ὅτι ἐὰν ἔξῃ ὁ ἀειμνήστος ἐκεῖνος ἀνὴρ, ὁ τὸσον ἀμειλίχτως πολεμήσας τὰς ξένας προπαγάνδας ὅχι μόνον ἤθελεν ἀποκηρύξῃ τὸν Ψυχάρην καὶ συντροφιαν ἄλλα ἤθελε πράξει ἐναντίον αὐτῶν, ὅτι ἔπραξεν ὁ ἑλληνικὸς λαὸς διὰ τῶν τεταμένων χειρῶν του πρὸς τὴν κατοικίαν τοῦ πρωθυπουργοῦ.

Ἄλλὰ καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο ἐχρησίμευσεν ὅπως καταδειχθῇ τὸ ἀνεργατικὸν τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ πῶς οὗτος ἀντιλαμβάνεται τὰ ἐθνικὰ ζητήματα. Διότι καὶ οἱ λόγοι καὶ αἱ σκέψεις αὐτοῦ ἐν τῇ Βουλῇ περὶ τούτου, εἶνε κατὰ λέξιν ὑπαγόρευσις τοῦ καθηγητοῦ τῆς φιλολογίας κ. Χατζιδάκη, ὅστις κατὰ τὰς κακὰς γλώσσας, οὐχὶ σημειώσεις ἀλλ' αὐτὸ τὸ κείμενον τῆς ὁμιλίας τοῦ κ. Βενιζέλου ὑπηγόρευσεν.

Ὅπως δῆποτε ἀφοῦ τὸ ἔθνος ἐλεύθερον καὶ δοῦλον ἐξηγέρθη κατὰ τῶν ὑπονομευτῶν τῆς γλώσσης καλὸν εἶνε νὰ ἐξασφαλισθῇ αὕτη διὰ συνταγματικῆς διατάξεως. Κυρίως ὅμως πρέπει πληρὴ ταύτης νὰ συνταχθῇ καὶ νόμος, κατὰ τὸν ὅποιον νὰ τιμωροῦνται βαρῶς οὐ μόνον οἱ καθ' οἷον δῆποτε τρόπον ὑπονομευτὰ τῆς γλώσσης, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀποκλείονται οὗτοι ἀπὸ τῶν δημοσίων δημοτικῶν καὶ ἰδιωτικῶν ἀκόμα εἰ δυνατόν ὑπουργημάτων, ἵνα οὕτω ἐκλείψῃ ἡ λύμη τῶν μαλλιαρῶν, οὗς ἡ κοινὴ συνειδησις καταγγέλλει ὡς ἀργυρωνήτους πράκτορας ξένων προπαγανδῶν, ἀδυσωπῆτων ἐχθρῶν τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς.

Ὁ τύπος ἐν τῇ Ἀναθεωρητικῇ.

Ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Ἀναθεωρητικῆς τὸ περὶ τύπου 14ον ἄρθρον τοῦ Συντάγματος μεταρρυθμισθὲν καθ' ἕσπον ἄρθρον τὴν μετὰ τὴν δημοσίευσιν κατάσχεσιν, δημοσιευμάτων περὶ

τῶν ἐν καιρῷ πολέμου στρατιωτικῶν κινήσεων. Ἐκτὸς τούτου ἔμωσεν τὸ νέον ἄρθρον τοῦ Συντάγματος ὡς μεταρρυθμισθῆναι καὶ τὸ ζήτημα περὶ πρόσωπα εὐθύνονται ἐν περιπτώσει ἐπιληψίμου δημοσιεύματος, νομοθετεῖ δὲ καὶ παρ' ἡμῖν τὸ καὶ ἀλλαχοῦ εὐλόγως ἰσχυρὸν σύστημα τῆς χρηματικῆς ἱκανοποιήσεως τοῦ παθόντος.

Κατὰ τὸ μεταρρυθμισθὲν ἄρθρον εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ προσετέθησαν τὰ ἑξῆς. «Ὁ τε ἐκδότης ἐφημερίδος καὶ ὁ συγγραφεὺς ἐπιληψίμου δημοσιεύματος ἀναφερομένου εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον, πληρὴ τῆς κατὰ τοὺς δρῶν τοῦ ποινικοῦ νόμου ἐπιβαλλομένης ποινῆς, εἰσὶν ἀστικῶς καὶ ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι εἰς πλήρη ἀνόρθωσιν τῆς προσγενομένης ζημίας καὶ εἰς ἱκανοποίησιν τοῦ παθόντος διὰ χρηματικῶν ποσοῦ ὀριζομένου κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ οὐδέποτε δ' ἐλάσσονος τῶν δραχμῶν 200.»

Διὰ τοῦ οὗτω μεταρρυθμισθέντος ἄρθρου λυεταὶ σαφῶς καὶ τὸ κατὰ τὴν κρατοῦσαν νομοθεσίαν ὑπὸ τινων ἀμφισβητούμενον ζήτημα, ἐὰν ὁ ἐκδότης ἐφημερίδος καὶ ὁ συγγραφεὺς ἐπιληψίμου δημοσιεύματος εὐθύνονται ποινικῶς ἀμφοτέροι. Μετὰ τὴν μνησθεῖσαν τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου διατύπωσιν οὐδέμια δύναται νὰ ἐγερθῇ ἀμφισβήτησις ὅτι ἀμφοτέροι φέρουσιν ποινικὴν εὐθύνην διὰ τὰ ἐπιληψίμα δημοσιεύματα τ' ἀναφερόμενα εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον τοῦ πολίτου. Ἐκτὸς τούτων ὅμως διὰ τοῦ μεταρρυθμισθέντος ἄρθρου νῦν τὸ πρῶτον καθιεροῦται καὶ παρ' ἡμῖν τὸ δικαίωμα τοῦ ὑβρισθέντος ἢ συκοφαντηθέντος ὅπως ὁ προσβαλὼν ἀνορθώσῃ τὴν ζημίαν προσγενομένην εἰς τὸν παθόντα, οὐ μόνον ἀλλὰ καὶ καθιεροῦται ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐξυδρίσεως διὰ τοῦ τύπου ἢ συκοφαντίας ἢ καταβολῆς χρηματικῶν ποσοῦ ὑπὸ τοῦ προσβολέως ὑπὲρ τοῦ παθόντος, ὀριζομένου τοῦ ποσοῦ τούτου κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ οὐδέποτε δ' ἐλάσσονος τῶν δραχμῶν 200.

Ἀληθῶς πρὸ πολλοῦ ἐνεδεικνύετο ἡ ἀνάγκη περιορισμοῦ τινος καὶ καταδίκης αὐστηροτέρας τῶν δημοσιευμάτων τῶν καθιερωμένων τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου τοῦ πολίτου, καίτοι ὀρειλομένον ν' ὁμολογήσωμεν ὅτι καὶ παρὰ πάντα ταῦτα σπανίως ἐν Ἑλλάδι ὁ τύπος ἐποιήσατο χρῆσιν τῆς δυνάμεώς του πρὸς ἐξυδρίσιν προσώπων. Ἡ ἐσχάτως ψηφισθεῖσα Συνταγματικὴ διάταξις δύναται τις εἰπεῖν εἶναι δρακοντεία, πολλὰκις δὲ ἀνύποπτοι ἐκδότες ἐφημερίδων θὰ πέσωσι θύματα ἐπιτηδείων ἢ ἀπερισκέπτων συντακτικῶν. Προφανὲς εἶναι ὅτι ἡ δῆθεν Ἐπαναστάσις τίς αἶδε ὑπὸ τινων εἰσηγήσεων προκληθεῖσα καὶ βυσσοδομηθεῖσα ἐν τοῖς παρασηνίοις, βαθμηδὸν καὶ λεληθότως καὶ ἀσφρητῆ ἀπὸ ὑπονόμου εἰς ὑπόνομον καὶ ἀπὸ ἐκφυλίσεως εἰς ἐκφυλίσιν ἐργάζεται οὐχὶ πρὸς ἀνόρθωσιν καὶ ἀναγέννησιν τῶν θεσμῶν καὶ ἐθνικῶν δυνάμεων ἀλλὰ μᾶλλον πρὸς βαθμιαῖον περιορισμὸν τῶν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν, ὑπ' ὃ πνεῦμα πρὸ πολλοῦ ὑπεδείκνυεν καὶ ἡ περὶ τὸν κ. Βαλιν ἀπολυταρχία, ἡ δὲ ἐν Ἀθήναις τὴν σήμερον συνεδριάζουσα Ἀναθεωρητικὴ τίς αἶδεν εἰς ποίας ὑπερβάσεις ἤθελεν ἐκτραγηλισθῆ εἰ μὴ προηδὲς ὁ λαὸς τῶν Ἀθητῶν ἦτορ ἐπὶ ἐπιπέδῳ ἐξυδρίσεως καὶ καταδίκης, ὅτι ἐὰν διεδοκλήθη ὁ κ. Βαλιν, ἐνεργῆσαι ὁ κ. Βαλιν πρὸς τὴν ἀνορθωσὴν καὶ ἐξυδρίσιν τῶν ἀλλοτρίων ὁ κ. Δραγούμης καὶ ἀνηλίθην ἡσυχίαν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἡγεμονίας καὶ ἀποκαταστάσιν τῆς Αὐλῆς καὶ τῆς ἀπολυταρχίας, ὑπάρχουσιν παρὰ τῷ λαῷ εἰς γρηγοροῦντες φύλακες οἰκτιρῶν δὲν θέλουσι ἐπιτρέψῃ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

τοιαύτας υπερβάσεις.

Ότε οι άρχηγοί των δύο παλαιών πολιτικών κομμάτων είχαν έγγραψή εις τον Βασιλέα τα όρια της Συνταγματικής αναθεωρήσεως, ένα ένθαρρύνων τον λαόν οι άρχηγοί αυτοί ως και άλλοι πολιτικοί άνδρες διέδιδον ότι θα κανονισθώσι επί το φιλελευθέριον και λαϊκώτερον και αι κατά το Σύνταγμα Βασιλικαί προνομίαι. Ένω όμως βλέπομεν ότι η ψαλλίς των φιλελευθέρων χωρεί γενναία προς περικοπήν λαϊκών δικαιωμάτων, είμεθα πολύ περίεργοι να ίδωμεν τι οι φιλελεύθεροι αυτοί οι μέχρη της χθές εξαγγέλλοντες ότι πάντα τα παρ' ήμιν κανα πηγάζουσιν από της Βασιλείας» θα πράξωσι όταν φθάσωσι εις τα περι Βουλής και Βασιλείας σχετικα άρθρα του Συντάγματος.

Οι όλοι αληθώς Φιλελεύθεροι οι περιλαμβανόμενοι εν τη Αναθεωρητική δύνανται εύλόγως να ανακράξωσι τότε προς τους έως χθές Βασιλοδιώκτας και επαναστάτας «ιδού η Ρόδος ιδού και το πήδημα».

Τα Έκλογικά Βιβλιάρια.

Πρό ήμερών καθ' α έπληροφορήθημεν, υπεβλήθη πρότασις εκ μέρους του Δημοτικού Συμβούλου κ. Α. Βλάχου όπως και το ήμέτερον Δημοτικόν Συμβούλιον συμφώνως προς τον έν ενεργεία Νόμον του Κράτους γνωμοδοτήση περί εφαρμογής των εκλογικών βιβλιαρίων ταυτότητος και εν τώ ήμετέρω Δήμω. Είναι ανατίρητον, ότι το σύστημα τουτο εφαρμολζόμενον από έτων εις τους πρωτίστους Δήμους του Βασιλείου, αποφέρει λαμπρότατα αποτελέσματα και περιορίζει έπαισητως την διπλοψηφίαν, ητις ένόθεν εν πολλοίς την γνησίαν θέλησιν του Λαού. Δέν άμφιβάλλομεν έπομένως, ότι και το ήμέτερον Δημοτικόν Συμβούλιον δέν είναι δυνατόν ή να υπερψηφίση την πρότασιν του κ. Βλάχου και να ζητήση συμφώνως προς το δικαίωμα το όποιον τώ παρέχει ο Νόμος την εφαρμογήν συστήματος άποτρέποντος όλοσχερώς εν τώ μέλλοντι να ψηφίζωσι διπλοσώς και τριπλοσώς τινές των ζώντων εκλογέων εκμεταλλευόμενοι τα όνόματα και πολλών μακράν της πολιτικής τύρης εν τη αίωνιότητι κοιμωμένων.

Ο Συνωμωσσίας.

Πιστεύει ακόμη η Κυβέρνησις ότι εκπροσωπει την κοινήν γνώμη; Έάν το πιστεύη τι σημασίαν είχαν οι έπιφυλακαί του στρατού και αι άρίξεις των Συνταγμάτων εκ Χαλκίδος και η κινήτοποιήσις όλης της δυνάμεως της χωροφυλακής και η στρατοκρατίσις της πόλεως επί ειλοσι τέσσαρας ώρας; Τι σημασίαν δέ είχαν επί πλέον αι άπαγορευτικά των συναθροίσεων διατάγαι της Αστυνομίας και η τοιχοκόλλησις αυτών υπό των αστυφυλάκων εις πάσαν γωνίαν και η νευρικότης και ο θόρυβος και η αναστάσις εις την όποιαν έρρίφθη η πρωτεύουσα. Ο Λαός έπρόκειτο να συνέλθη εις συλλαλητήριον δια την γλώσσαν του, ή δια τα ώτά του, ή δια τους πόδας του, ή δια τα μυαλά του ή δι' ότι δήποτε άλλο. Τι έδικαιολόγει τους φόβους, οτινες εξεδηλώθησαν και τα μέτρα, τα όποια έλήφθησαν, αφού ο Λαός, δηλαδή ο έντολεύς της Κυβερνήσεως, ήτο εκείνος, όστις έμελλε να συνέλθη, να σκεφθ ή και να αποφασίση περί του ζητήματός του; Η μήπως ήσαν πολέμιοι της Ανορθώσεως οι διοργανωται του συλλαλητηρίου; Η μήπως ήσαν έχθροι του Πρωθυπουργού; Η μήπως ήσαν ύπονομευται του άνορθωτικού άγώνος; Άλλα δια να τεθούν επί ποδός πέντε χιλιάδες στρατιώται και χωροφύλακες, σημείον ότι οι πολέμιοι αυτοί οι έχθροι αυτοί, οι ύπονομευται αυτοί θα άπετέλουσαν τα δύο τρίτα του Αθηναϊκού Λαού, και εν τοιαύτη περιπτώσει η Κυβέρνησις του Βενιζέλου ώμολόγησεν, ότι δέν εκπροσωπει πλέον ειμή έλάχιστον μέρος του δημοσίου φρονήματος.

Δέν εινε όμως τοτο το ζήτημα. Η Κυβέρνησις βεβαίως από της ιστορικής ήμέρας του άνθίματος της όδο Νίκης άπεκαλύφθη στερουμένη του λαϊκού κύρους, δια του όποιου άνηλθεν εις την Αρχήν, και ύρισταμένην μόνον

κατά πλάσμα του Νόμου. Άλλ' ότι έπαθε χειρότερον και του λαϊκού αναθήματος έκτοτε εινε η μανία της καταδιώξεως, υπό της όποιας κατελήφθη. Πανταχού βλέπει έχθρούς, συνωμώτας, ύπονομευτας, μηχανορραφίος, αντιδράσεις, στασιασμούς. Η Αστυνομία της δέν πράττει άλλο από του να κατασκοπεύη, ο στρατός της από του να διατάσσεται να κτυπήση, η Δικαιοσύνης της από του να άπαγγέλλη κατηγορίας κατά στασιαστών, συνωμοτών και ύπονομευτών της τάξεως και του καθεστώτος. Άποτέλεσμα της θλιβεράς ταύτης φρενολογικής καταστάσεως των Κυβερνώντων υπήρξεν και ο συνεργασμός άά την πόλιν. Έπρόκειτο να άγορεύση εις άκκος καθηγητής των Έλληνικών γραμμάτων εις το Πολύγωνον και ο στρατός έτέθη εις κίνησιν ως να ήπειλειτο έχθρική εισβολή εις το έλληνικόν έδαφος. Τάγματα και Συντάγματα έκιντοποιήθησαν, τηλεβόλα έούρθησαν έξω των άποθηκών των, ποδοβολητός έππων έτάραξεν τας όδους και μόνον τα πλεία του Στόλου δέν έσήκωσαν άτιμόν, διότι ήτο άδύνατον να πλεύσουν μέχρι της πρωτεύουσας με δλην την θαλασσοποίησιν την όποιαν παρουσιάζει αυτη από της εποχής καθ' ην ήρχισεν ο άνορθωτικός άγών.

Είνε φανερόν πλέον, ότι κυβερνώμεθα υπό φρενοπαθών. Η ανέλπιστος άνύψωσις άσημοτήτων μέχρι του πρωθυπουργικού αξιώματος έπέφερε κλονισμόν εις τας φρένας, άπαράλλακτα όπως συμβαίνει με μερικούς, οι όποιοι κερδιζου τον πρώτον αριθμόν μεγάλο λαχείου. Οι άνορθωται ύπέστησαν αυτό το λυπηρόν πάθημα. Η βίδα έστριψε. Και επειδή η μηχανή δέν ήτο πολύ σπουδαία, το ξεβίδωμα προξενεί τώρα θόρυβον και ταραχήν, τα όποια προκαλου όντως την λαϊκήν αγανάκτησιν. Άλλ' έως που τάχα εινε διατεθειμένος να άνεχθ ή την κατάστασιν ο έλληνικός Λαός; Είς τας χείρας όμως των φρενολήπτων, των μανιακών και των πανικοβλήτων εινε άκατεθειμένη η λύσις ύψίστων έθνικών ζητημάτων, όπως δέ εξεδηλώθη το έπικίνδυνον νοσημά των εις μίαν άπλην λαϊκήν συνάθροισιν, εξεδηλώθη όμοίως και εις την έλληνικήν Βουλήν. Και εκεί οι πάσχοντες άπέδειξαν την καταδικαστικήν μανίαν, ύφ' ης κατέχονται. Και εκεί, βλέποντες διαρκώς συνωμοσίας άπηγόρευσαν τον λόγον, την σκίψιν, την γνώμη, εξαναγκάσαντες τον εύθαρσ ή βουλευτήν Άρτης κ. Γαρουφαλιάν να δηλώση, ότι έγκαταλείπει και αυτός και την άνισόρροπον άνόρθωσιν των. Και εκεί τέλος συμβαίνουσαν πράγματα, τα όποια θέτου εν προφανεί κινδύνω αυτό τοτο το συνταγματικόν πολιτεύμα της Χώρας; Ποϋ φερόμεθα; Έχομεν Έθνοσυνέλευσιν ή Συμφρονιστήριον; Ψηφίζομεν Σύνταγμα ή εκδιδόμεν δικτατορικά διατάγματα. Είμεθα εις τα μυαλά μας ή μήπως δηλ η Έλλάς εκόλλησεν από την λόξαν του άνορθωτου αυτής, δια να τον άνέχεται να άστειεύεται με το πολιτεύμα της;

Είναι καιρός να αναήψη πλέον η δημοσία γνώμη. Άρκετα έως τώρα έγλειοποιήθησαν και Κράτος και ιδέαι και άρχαι και έλευθερίαι και νόμοι και άνόρθωσις. Η κωμωδία δέν πρέπει να έχη άλλην πράξιν, και προς τοτο όρέιλου να σκεφθουν έπίσης σοβαρώς και ο λαός και το Στέμμα. Ο Μεσσίας, έως ότου δέν ιδείκνυε σημεία μανιακής καταστάσεως, ήτο τουλάχιστον άνεκτός ως διασκεδαστικόν θέαμα. Άφ' ης όμως ήρχισε να χειρονομή κατά τον τρόπον των σοφρωνιστηρίων, να διαταράσση την τάξιν, να δημιουργή φανταστικούς συνωμώτας και από Μεσσίας να γίνεται Συνωμωσσίας, η άνόρθωσις του άποβαίνει άστειότης πολύ επικίνδυνος δια τον τόπον και δια το μέλλον του.

«Χρόνος».

Η Γλώσσα και ο Ψυχάρης.

Έδημοσιεύσαμεν περικοπές των άγορεύσεων, τας όποιας τόσον εύστόχως και ούτως ειπείν προφητικώς, πρό τετραετίας όλοκληρου επικήσαστο εν τη Βουλή, ο άρχηγός της τότε Κόσμου κ. Κυριακούλης Μαυρομιχάλης, ύπεραμυνόμενος της πατριου γλώσσας. Τότε δέν ήτο δέ ότι, εάν η Βουλή άπέδέχετο έκτοτε την όποια ήλθεισαν τριπολογίαν του κ. Μαυρομιχάλη επί

του νομοσχεδίου των διδακτικων βιβλίων, δι' ης θα ύποχρεούντο οι συγγραφείς να μεταχειρίζωνται την καθαρεύουσαν, μεγάλως ήθελε προστατευθ ή γλώσσα ήμών, και θα άπεσοδούντο οι κίνδυνοι τους όποιους έγκαίριως προείδε και προείπεν ο εξ Οιούλου διαπρεπής πολιτευτής. Επί τή ευκαιρία ταύτη, επειδή ο άγών περί γλώσσας εξακολουθεί ζωηρώς άπασχολών το Έθνος, δέν κρίνομεν άσκοπον να δημοσιεύσωμεν, χάριν των ήμετέρων άναγνωστών, περικοπήν έτέρας άγορεύσεως του κ. Μαυρομιχάλη περί γλώσσας και περί της περιφημου διδασκαλίας, την όποιαν κάμνει εν Παρισίους ο κ. Ψυχάρης, κατορθώσας να εισαγάγη υπό τον τύπον και το πρόσχημα της Νεοελληνικής και την χυδαίαν γλώσσαν των μαλλιαρών εν τη Σχολή των Ανατολικων Γλωσσών.

Το θέμα, το όποιον ο κ. Μαυρομιχάλης έπρεπεν ένώπιον της Βουλής προεκάλεσε τότε εύρυτάτην συζήτησιν, εν τη όποια πολλοί ρήτορες ύπερασπισται της γλώσσας έλαβον τον λόγον.

Ίδου τι είπεν ο κ. Μαυρομιχάλης κατά την συνεδρίασιν της 4 Φεβρουαρίου 1908.

Κ. Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ. Ο κ. επί των Έκκλησιαστικων και της Δημοσιεύσεως Υπουργός βεβαίως δέν άγνοεί. ότι εν Παρισίους. εν τη Σχολή δηλαδή των Ανατολικων γλωσσών συνεστήθη έδρα Νεοελληνικής γλώσσας και όρειλομεν χάριτας σπεύδομεν δέ να το είπωμεν άμέσως δια την ευγενή και φιλόφρονα όντως πρωτοβουλίαν της Γαλλικής Κυβερνήσεως επί του προκειμένου, άλλ εν καταστή καρποφόρος και λυσιτελής η διδασκαλία οϋ η άπαιτείται πρό παντός να διδάσκηται πράγματι η Νεοελληνική. Εν τούτοις η γλώσσα η διδασκόμενη από της έδρας εκείνης εινε κάθε άλλο η Νεοελληνική. Είνε γλώσσα Έλεεινή και χυδαία φρικώδες κατασκευάσμα του διδάσκοντος αυτήν. Δέν εινε η γλώσσα ήτις γράφεται εν ταις έφημερίται ήμών. Δέν εινε η γλώσσα, ήτις όμιλείται εν τώ περιβόλω τούτω.

Δέν εινε η γλώσσα ήτις όμιλείται εν ταις αίθούσαις ήμών, εν ταις Δικαστηρίους από της έδρας του Πανεπιστημίου εν ταις Σχολείοις κτλ. Δια τοτο φρονώ, Κύριε Πρόεδρε, ότι ήθελεν εΐσθε όρθόν και έπιθυμητόν όπως παρακληθ ή η Γαλλική Κυβέρνησις, να η έδρα αυτη μη φέρη πλέον του λοιπού το όνομα της Νεοελληνικής αλλά φέρη οινδ ήποτε άλλο όνομα. Έκτός άνω τουτο ήθελεν εΐσθαι προτιμώτερον και ήθελε κατορθωθ ή, όπως άναγκασθ ή ο τιτλούχος της έδρας ταύτης και διδάσκη μόνον και πράγματι την Νεοελληνικήν η καθαρεύουσαν. Και τότε ήθελομεν εΐσθαι ει μάλλον ευγνώμονες προς την Κυβέρνησιν της Γαλλικής Δημοκρατίας, καθόσον κρίγομεν περιτόν να σημειώσωμεν ένταυθα όποιαν άξίαν διδομεν εις την γλώσσαν ήμών, εις την όποιαν όφιλομεν όχι μόνον την αναγέννησιν ήμών, αλλά και τας έλπίδας της πλήρους ήμών άποκαταστάσεως δια της Έθνικής ήμών ένότητος.

«Αστραπή»

Ο κ. Βενιζέλος και η Κρήτη.

Η «Ίδη», όργανον, ως γνωστόν του κ. Μιχαηλιδάκη, εύτινος ο πατριωτισμός και η πολιτική όνεσις και μετριότητα κεινται υπεράνω πάσης άμφισβητήσεως, καταγγέλλει τον κ. Πρωθυπουργόν επί σκανδαλωδεστάτη άναμίξει εις τα της έσωτερικής διοικήσεως της Νήσου, μαρτυρούση ότι εν Έλλάδι έπαγγελομένος τον άνορθωτήν, εν Κρήτη δέν έγκαταλείπει το έργον της ειςδεχσετέρας κομματικής συναλλαγής, της όποιας την άσεμνοτέραν προσωποποίησιν άπετέλεσεν η εκεί πολιτική του.

Ο κ. Βενιζέλος και Πρωθυπουργός λέγει η εν λόγω έφημερίς, και μακράν της Κρήτης εύρισκόμενος, έπιζητεί την συνέχειαν του έργου του. Οϋτω καθά μακρόνομος, ο ίκανώτατος αξιωματικός κ. Δελαγιάνης, δι της δραστηριότητος του όποιου οϋκ όλίγα κακοποιά στοιχεία εξέλιπον εν τή τριτάτη και τέταρτη ήμέρα του έσσις μετά την άνακλήσιν του κ. Μαρμαράτου εκπληρώσει και η όποιαν έργον του της Χωροφυλακής και Πολιτοφυλακής, άνακαλείται καιόπιν άναφοράς ύπογεγραμμένης υπό των φίλων του

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΗΡΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΤΡΙΟΥ

κ. Βενιζέλου και απευθυνομένης αὐτῷ ὡς Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν. Διατὶ ἄρα γε; Ἡ ἀπάντησις εἶναι πολὺ πρόχειρος. Διὰ τὸν λόγον οὐδὲ κ. Δαλιάνης ἀνελλιπῶς καὶ τιμῶς ἐξεπλήρωσε πάντοτε τὸ καθήκον του ἀδιαφορῶν ἂν εἴπω πράττων, κατεδίωκεν ἀνυπότακτα καὶ κακοποιὰ στοιχεῖα, ὄργανα τότε τοῦ νῦν Πρωθυπουργοῦ.

Εἶναι παντὶ δῆλον, οὐδὲ ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον προκύπτει ἐκ τῆς φαιριστικῆς ταύτης τακτικῆς, ἢ ὅποια ὡς μόνον λόγον ἔχει τὴν ἐκδίησιν, εἶναι ἐν πρώτοις ἡ ἐλάττωσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν Κρήτῃ Ἑλληνῶν ἀξιωματικῶν, ὅπερ ἀποτελεῖ ἀπώλειαν κεκτημένων δικαιωμάτων, ἱκανοποιουμένης τοιοῦτοτρόπως, πλὴν τούτου, καὶ τῆς διαρκῶς διαμαρτυρομένης Πύλης, καὶ δεύτερον ὁ μαρσαμὸς τοῦ ζήλου τῶν λοιπῶν ἀξιωματικῶν, εἰ ὅποιοι, ὡς νῦν τὰ πράγματα ἔχουσιν, οὐδὲν ἄλλο εἶνε ἢ ἀπολῦν εὐτελεῖς ἄθλημα εἰς τὰς χεῖρας τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ τῶν ἐν Κρήτῃ αὐτοῦ φίλων.

Ἡ ἄψογος στάσις.

Ὁ Κρητικὸς τύπος ἐλέγχει μετὰ δικαίας αὐστηρότητος τὴν δειλὴν φρασεολογίαν, ἣς ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐποίησατο χρῆσιν, κατὰ τινὰ τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς, προκειμένου νὰ μνημονεύσῃ ἀπλῶς τοῦ ὀνόματος τῆς Κρήτης. Ἴδού τι περὶ τούτου ἀναγνώσκωμεν.

«Θλιβεράν ἐντύπωσιν προῦξεν ἐν ἡμῶς ἡ χλιαρότης, μεθ' ἧς ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὠμίλησε περὶ Κρήτης κατὰ τὰς προχθεσινὰς δηλώσεις του ἐν τῇ Βουλῇ.

Ἀναπτύσσων εὖτος τὰ περὶ τοῦ νέου φόρου τῆς δεκάτης ἐπὶ τῶν δημοτικῶν, καὶ συνιστῶν τὴν ἀποδοχὴν του, ἔφερον ὡς παράδειγμα τὴν πατρίδα μας. Ἡ διακρῦθμισις τῆς φορολογίας, εἶπεν ἐλήφθη ἐκ τοῦ ὑποδείγματος ἄλλης χώρας συγγενεστάτης πρὸς ἡν εἰδικώτερον συνδέεται ὁ ἀγορεύων τὴν στιγμὴν ταύτην. Ὡς βλέπετε εἰς τοιοῦτον σημεῖον ἔρθασεν ἡ ἄψογος στάσις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ ἡ διπλωματικὴ του λεπτότης, ὥστε δὲν τολμᾷ εὖτε τὸ ὄνομα τῆς πατρίδος του, τῆς ἑλληνικωτάτης καὶ μετὰ τοῦ Ἐλευθεροῦ Βασιλείου ἠνωμένης Κρήτης, νὰ προσφέρῃ ἐκ φόβου, μήπως παρεξηγηθῇ ἀπὸ τὸν διπλωματικὸν κόσμον.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ὠμίλησε περὶ Κρήτης μετὰ τὴν αὐτὴν ψυχρότητα, μεθ' ἧς ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ἀγγλίας, θὰ ὠμίλει περὶ τῆς συγγενείας τῆς ὑπισταμένης μεταξὺ τοῦ βρετανικοῦ λαοῦ καὶ τῶν κατοικῶν τῆς Ὠκεανίας.»

«Ἀστραπή».

Ὁ Πατριάρχης

ἐν τῷ ἀγῶνι ὑπὲρ τῆς γλώσσης.

Ὁ γερὰρὸς Καθηγητὴς τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων κ. Μιστριώτης, εἰς ἀπάντησιν τοῦ δημοσιευθέντος ὑπὸ τῆς «Ἐστίας» τηλεγραφηματος ἐκ Κων) πόλεως, περὶ δηλώσεων τοῦ Οἴκου. Πατριάρχου, σχετικῶς πρὸς τὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς γλώσσης μας ἀπέστειλε τὴν κάτωθι δῆλωσιν.

— Ἐν τινὶ ἐσπερινῇ ἐφημερίδι ἐδημοσιεύθη συνέντευξις μετὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καθ' ἣν ἡ Α. Θ. Παναγιώτης ἐδήλωσεν οὐδὲν ἐπιθυμῆναι τὸ γλωσσικὸν ζήτημα νὰ ἀναμιχθῇ μετὰ τῆς πολιτικῆς. Κατὰ τοῦτο συμφωνεῖ τῷ κ. Μιστριώτῃ, ὅστις εὐθὺς ἐν ἀρχῇ ἐδήλωσεν, οὐδὲ ἀπαξιεῖ νὰ καταβιάσῃ τὸ μέγιστον ἐθνικὸν ζήτημα μετὰ τῶν πολιτικῶν ἀντιζηλιῶν. Καὶ τὴν δῆλωσιν ταύτην τηρεῖ εὐλαδῶς ὡς πάντες γινώσκουσι, καθ' ἃ δύνανται νὰ μαρτυρήσῃ πᾶντες οἱ ἀνεξάρτητοι. Τίνα δὲ γνώμην ἔχει ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἐδήλωσεν ἐν τῇ ἐπομένῃ συνέντευξί μετὰ δημοσιογράφου;

Πέραν, Κ) πόλεως (τηλεγραφικῶς). — Ἐλάβον συνέντευξιν μετὰ τῆς Α. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου διὰ τὸ ζήτημα τῆς γλώσσης. Ὁ Παναγιώτατος εἶνε σφόδρὰ κατηγανακτισμένος κατὰ τῶν χυδαίων καὶ τῶν μαλλιαρῶν.

Ἐπερπε πρὸ πολλοῦ, μοῦ εἶπε, τὸ Κράτος νὰ λάβῃ σύντομα καὶ τελεσφόρα μέτρα κατ' αὐ-

τῶν, διότι εἶνε ὄργανα ξένης προπαγάνδας καὶ θανασιῶν ἐχθρῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

«Ἡμεῖς πρὸ πολλοῦ ἐκρούσασμεν τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου, ἀλλ' οὐδεὶς μὰς ἤκουσεν. Ἀλλ' εἶναι καιρὸς ὅπως προστατευθῇ παρὰ τῆς ἐπισημοῦ Ἀρχῆς τῆς Ἑλλάδος ἡ γλώσσα καὶ τελοῦν φραγμαὶ ἀνυπέριθτοι κατὰ τῶν μαλλιαρῶν τῆς λύμης ταύτης τῆς γλώσσης.

Πληρῆς ὀρχῆς προσέθηκεν.

— Ἐγὼ τευλάχιστον ἂν ἡ Ἑλληνικὴ Ἐθνοσυνέλευσις δὲν λάβῃ μέτρα ὑπὲρ τῆς γλώσσης θ' ἀφορίσω τοὺς μαλλιαροὺς καὶ θὰ καταρσθῶ τοὺς Ἑλληνας πληρεξουσίου.

Παρατηρήσεις ἱατροῦ ἐπὶ τῶν Καταποτίων Πίνκ.

Ὁ ἱατρὸς Δουπρέ, διαμῶν ἐν Νικαίᾳ, πλατεῖα Βεατρίς, μὰς ἀπήλυθεν τὴν ἀκόλουθον ἐνδιαφέρουσαν παρατήρησιν :

«Ἡ Βαλεντινὴ Δ., καλῆς κράσεως καὶ ὑγιῆς καθ' ὅλα, ὑπέστη συνεχεῖς μεγάλων θλίψεων μίαν σωματικὴν καὶ ἠθικὴν κατάπτωσιν, ἢ ὅποια τῇ ἀφῆρεσε τὸν ὕπνον καὶ ἐπέφερε σοβαρὰ ἀναιμικὴν κατάστασιν ὡς καὶ νευρασθένειαν ἧτις κατέστησε τὸν χαρακτῆρα ἰδιότροπον καὶ τὴν ἔκαμε ν' ἀποστρέφεται τὰ πάντα. Πλὴν τούτων ἔριστοτο δὲ τὰ συμπτώματα τῆς ἀναιμίας, ἧτοι ὠχρότητα, γενικὴν ἀτονίαν, θαμβώσεις, ἀνορεξίαν, δυσκοιλιότητα, δύσκολον ἀναπνοὴν, νιγμοὺς εἰς τὴν καρδιακὴν γῶραν καὶ διακοπὴν τῶν περιόδων ἐπὶ ἕνα καὶ ἥμισυ μῆνα. Συνέστησα τὰ καταποτία Πίνκ, 4 καθ' ἑκάστην. Μετὰ παρέλευσιν οὐκ ἡμερῶν ἢ ὄρεξις ἐπανῆλθε, ὀλίγον κατόπιν αἱ περίοδοι ἐτακτοποιήθησαν, ἡ ἀσθενὴς ἀνέκτησε τὴν εὐθυμίαν τῆς, τὴν ἐνεργητικότητά τῆς, ἐπέλαβε τὴν μουσικὴν καὶ τοὺς περιπάτους. Ἡ ὑγεία τῆς ἐν μίᾳ λέξει ἐπανῆλθε τελείως.

«Υπέβαλλον εἰς τὴν ἰδίαν θεραπείαν τὴν πρωτότοκον εἰκοσαεῖδα θυγατέρα μου καὶ ἐπέτυχον πρόμοια ἀποτελέσματα.

Συνιστῶ τὰ Καταποτία Πίνκ τακτικώτατα εἰς πᾶσαν παρουσιαζομένην εὐκαιρίαν.

Πωλοῦνται εἰς ἅπαντα τὰ φαρμακεία πρὸς δρωμάς 4 τὸ κυτίον ἢ δρωμ. 24 τὰ 6 κυτία. Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι Δαμαλάς καὶ Σία ἐν Πειραιεὶ. Κεντρικὴ ἐν Κερκύρᾳ ἀποθήκη εἰς τὸ φαρμακεῖον Σ. Κ. Παρμυθιάτου.

Τὰ γνήσια Καταποτία Πίνκ φέρουν ἔξωθεν τοῦ κυτίου λευκὴν ταινίαν μετὰ τὸ ὄνομα ἑλληνιστὶ τῶν κ. κ. Δαμαλά καὶ Σας, ἔξωθεν δὲ τὴν ὀδύνην τῆς χρήσεως ἑλληνιστὶ.

Κυρία τις καλῆς οἰκογενείας ζῆτεῖ μαθήματα κοπτικῆς ἀσπρουόχων κατ' οἶκον, ἢ εἰς τὸν οἶκον τῶν μαθητριῶν, πρὸς συγκαταβατικὴν ἀμοιβήν. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

Ἄφιξις Γερμανοῦ Ἀυτοκράτορος.

Κατὰ τὴν παρελθούσαν Τετάρτην περὶ ὥραν 11)2 π.μ. προσώρισθη ἐν τῷ λιμένι μας ἡ Ἀυτοκρατορικὴ θαλαμηγὸς «Χοενιζόλερν» φέρουσα τὸν Γερμανὸν Ἀυτοκράτορα μετὰ τῆς οἰκογενείας του. Περί ὥραν 2)2 μ. μ. ἀπεβιβάσθησαν οἱ σεπτοὶ ξένοι μεθ' ὧν ἀμέσως διὰ τῶν αὐτοκινήτων μετέβησαν εἰς τὸ ἐν Γαστουρίῳ Ἀχιλλεῖον τῶν. Κατὰ τὴν ἀρίξιν καὶ ἀποβιβάσιν γενομένην ὄλωσ ἀνεπιστήμως κατὰ τὴν ἐκφρασθεῖσαν θέλησιν τοῦ Ἀυτοκράτορος παρετηρηθῆ ἄρα τάξις καὶ εὐπρέπεια χάρις εἰς τὰ ὑπὸ τῆς ἐνταῦθα Ἀστυνομίας μας καὶ τῆς ἀφικομένης ἐκτάκτου τοιαύτης ληφθέντα σκόπια μέτρα.

Αἱ ἐορταὶ τῆς Ἰταλίας.

Εἰς τὸ Καπιτώλιον καὶ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Γερουσίας ἐγένετο ἡ ἐπίσημος ἐορτὴ. Κατ' αὐτὴν παρίστατο ἅπαντα ἡ αὐλή, οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Γερουσίας καὶ τῆς Βουλῆς, ὁ Δήμαρχος, οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ὁ στρατός. Ὁ Βασιλεὺς παρίστατο μετὰ τῆς αὐλῆς του. Ὁ Δήμαρχος τῆς Ρώμης Νάθαν ἀπήγγειλε τὸν πανηγυρικὸν τῆς Ἰταλίας, ἧτις πρὸ 50ετίας ἐκήρυξε τὴν ἑνωσίν τῆς. Ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα ὁμίλησαν οἱ Πρόεδρος τῆς Γερουσίας καὶ ὁ τῆς Βουλῆς.

Ὁ Βασιλεὺς Βικτωρ Ἐμμανουὴλ εἰς τὸν λόγον, ὃν ἐξεφώνησεν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Γερουσίας ἐξῆρε τὰς ἐορτάς τῆς Ἰταλίας, εἰπὼν, οὐδὲν ὠρεῖ ἐαυτὸν εὐτυχῆ, διότι ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του συνέπεσαν αἱ ἐορταὶ τῆς 50ετηρίδος τῆς Ἰταλικῆς ἐνώσεως. Οἱ ἀγῶνες τῶν ἡρώων κατόρθωσαν, εἶπε, νὰ καταστήσῃ τὴν ἑνότητα τοῦ Ἰταλικῦ ἔθνους. Σήμερον ἡ Ἰταλία συντρέχει εἰς τὴν παγκόσμιον εἰρήνην. Ὅπως ἐσεβᾶσθη ἡ Ἰταλία τὰς ἑθνοτικὰς εὐτίας ἔχει τὴν ἀξίωσιν νὰ εὐδωνται αὐτὴν καὶ οἱ ἄλλοι λαοί. Πάντοτε διὰ τῆς πολιτικῆς τῆς συνετέλεσεν ὑπὲρ τῆς παγκοσμίου εἰρήνης, τὴν αὐτὴν δὲ πολιτικὴν θὰ ἀκολουθήσῃ καὶ εἰς τὸ μέλλον.

ΧΕΙΡΟΚΤΙΟΠΟΙΕΙΟΝ «Η ΑΔΕΞΑΝΔΡΑ» Ν. ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐχει εἰς τὴν διαθέσιν τῆς πολυπληθοῦς πελατίας του χειρόκτια glacés καὶ suède γυναικεία καὶ ἀνδρικά, ὄλων τῶν χρωματισμῶν τοῦ στυμοῦ καθ' ὁλοκληρίαν ὁμοία τῶν Ἑυρωπαϊκῶν, ἀφ' οὗ κόπτιωνται εἰς Ἑυρωπαϊκὸν ἔργαστάσιον ἐκ τῶν μεγαλητέρων, ἐνταῦθα δὲ μόνον ῥάπτονται καὶ τελοιοιοῦνται, πωλεῖ δὲ εἰς τιμὰς μετριωτάτας.

Εἰς τὸ ΧΕΙΡΟΚΤΙΟΠΟΙΕΙΟΝ «Η ΑΔΕΞΑΝΔΡΑ» Ν. ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐφθασε κονιδὴ ἀναρρώσεως ἀρίστης ποιότητος εἰς φιάλας καὶ πωλεῖται εἰς τιμὴν εὐπρόσιτον.

ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ

ΣΙΓΓΕΡ

ΑΠΑΡΑΜΙΛΛΟΙ

ΑΝΑ ΤΗΝ

ΥΦΗΛΙΟΝ

Η' 66Κ,

ΣΙΓΓΕΡ

ΕΙΝΕ Η ΝΕΩΤΕΡΑ ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΑ ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΗ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΣ

εἰς πᾶσαν οἰκογένειαν

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΜΕΤΟΡΗ ΚΑΙ ΤΡΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Μόνον ἀντιπρόσωποι διὰ τὴν ἀποκλειστικὴν πώλησιν τῶν Ραπτομηχανῶν

Ἐπιμασθήματα εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Κρήτην.

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟΥ ΚΕΡΚΥΡΑΣ
ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Αριστείδου Καλογερά πτ. Φριδερίκου, Λοχαγού του Πεζικού, του ενταύθα έδρευόντος δεκάτου πεζικού συντάγματος, δι' εαυτὸν καὶ ὡς κληρονόμου, τοῦ ἀποδιδώσαντος ἀδελφοῦ του Ἀχιλλέως κατοικοῦ τῆς πόλεως Κερκύρας.

Κατὰ

Πέτρου Κωνσταντῆ πτ. Ἰωάννου, κατοικοῦ τῆς πόλεως Κερκύρας, καθὸ κηδεμόνος τῆς σχολαζούσης κληρονομίας τοῦ Γεωργίου Ἰωάννου Βαπτιστοῦ Καλογερά πτ. Βενεδίκτου καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Νικολάου καὶ τῶν ἐξῆς ἐνοποθῆκων πιστωτῶν τῆς αὐτῆς σχολαζούσης κληρονομίας ἤτοι Ἰωάννου Καπέλλου κατοικοῦ Ἐπιεικέως δι' εαυτὸν καθ' ὃ κληρονόμου τοῦ πατρὸς του Ἀντωνίου καὶ καθὸ ἐκδοχέως τοῦ Σπυρίδωνος Πάσχου πτ. Δαμενίου ἢ Κυριακοῦ.

Ἀναστασίου καὶ Δεάνδρου ἀδελφῶν Κυριακῆ κατοίκων Κερκύρας ὡς κληρονόμων τοῦ πατρὸς των Βύσταθλου καὶ τοῦ θεοῦ των Δημητρίου.

Ἐλισάβετ Χαλικοπούλου Μπίζη, ὡς κληρονόμου τοῦ συζύγου τῆς Γεωργίου Μιλισρέση καὶ τούτου τοῦ ἀδελφοῦ του Χρήστου, κατοικοῦ Κερκύρας Ἀριστείδου Καλογερά πτ. Φριδερίκου ὡς κληρονόμου τοῦ ἀδελφοῦ του Ἀχιλλέως ἀμφοτέρων κληρονόμων ἐξ ἀπογραφῆς τοῦ πατρὸς των Φριδερίκου Καλογερά πτ. Νικολάου κληρονόμου τούτου τῆς μητρὸς του Ἀδριανῆς Βούλγαρη ὡς ἐκδοχέως τοῦ Κερόλου Ποντοῖνη ἐκδοχέως τούτου τοῦ Ἰωάννου Μπάτση πτ. Δημητρίου, Ἀναστασίου Κουρκομελῆ πτ. Δημητρίου καὶ Ἀλεξάνδρου Ρώσση πτ. Ἀντωνίου, Εὐγενίου Μάρκου καὶ Γεωργίου Πιέρρη κατοίκων Κερκύρας ὡς ἐκπροσωποῦντων τὴν κληρονομίαν τοῦ ἀρχικοῦ πιστωτοῦ Νικολάου Πιέρρη πτ. Σπυρίδωνος, Σπυρίδωνος Μαντζάρου πτ. Ἀντωνίου κατοικοῦ Κερκύρας διμενόντος εἰς Jud Ulasca τῆς Ρουμανίας καὶ Ἰωάννου Μαντζάρου πτ. Ἀντωνίου κατοικοῦ Κερκύρας διμενόντος εἰς Πεντάτη, κληρονόμων τῆς μητρὸς αὐτῶν Ἰουλίας τὸ γένος Τζανώνη ἐκπροσωπούσης τὸν πατέρα αὐτῆς Πέτρον καὶ τὸν θεῖον αὐτῆς Ἀλλήνοον Τζανώνη κληρονόμων τοῦ Ραφαῆλ Τζανώνη πτ. Γαστάνου.

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 22650 τοῦ 1909 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος Ἰωάννου Γουελίδου ἐπέβαλον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ΣΕΘ' Νόμου δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 227 τοῦ 1904 ὀριστικῆς καὶ τελεσιδικίας ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐν Κερκύρᾳ Πρωτοδικῶν ἀναγκαστικὴν κατάσχασιν ἐπὶ τῶν ἐν τῇ αὐτῇ ἐκθέσει, περιγραφομένων ἀκινήτων, ἀνηκόντων εἰς τὴν ὀφειλέτιδα σχολαζούσαν κληρονομίαν τοῦ Γεωργίου Ἰωάννου Βαπτιστοῦ Καλογερά πτ. Βενεδίκτου καὶ τοῦ υἱοῦ του Νικολάου παριστανομένην ὑπὸ τοῦ κηδεμόνου Πέτρου Κωνσταντῆ.

Τὸ πρῶτον τῆς ἐκθέσεως ταύτης μετὰ τῶν τίτλων, ἐφ' ὧν στηρίζεται ἡ ἀπαίτησις μου συναδᾷ πρὸς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ μνησθέντος νόμου, κατέθεσα τὴν 2 τοῦ μηνὸς Μαρτίου τοῦ ἔτους 1914 εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Εἰρηνοδικείου Κερκύρας. Ὅθεν προκαλῶ πάντας τοὺς ἔχοντας δικαίωμα ὑποθήκης ἢ προνόμια ἐπὶ τῆς περιουσίας τῆς ὀφειλέτιδος κληρονομίας ἐφ' ἧς ἐπεβλήθη ἡ κατάσχεσις ὅπως λάβωσι γνῶσιν τῆς γενομένης κατασχέσεως καὶ ἀναγγεῖλαι ἕκαστος τὰς ἐν τῶν κατασχεθέντων κτημάτων ἀξιώσεις του.

Ἐν Κερκύρᾳ τῇ 12 Μαρτίου 1911.

Ὁ τοῦ ἐπισπεύδοντος πληρεξούσιος Δικηγόρος
Γ. Σκάρπας

Ἐν Κερκύρᾳ τῇ αὐτῇ

Ἀρμόδιος δικαστικὸς κλητῆρ ἐπιδότω τὴν δε πρὸς τὸν κύριον Συντάκτην τῆς ἐφημερίδος Φωνῆς πρὸς δημοσίευσιν κατὰ Νόμον.

Ὁ αὐτὸς πληρεξ. Δικηγόρος
Γ. ΣΚΑΡΠΑΣ

Αὐξων ἀριθμὸς τοῦ Εὐρετηρίου μου 24683.

Ἀποδεικτικὸν περὶ ἐπιδόσεως ἀντιγράφου ἐξ ἀπογράφου ἀποφάσεως μετ' ἐπιταγῆς πρὸς τὸν κ. Βίσαγγελέα.

Ἐν τῇ πόλει Κερκύρας, σήμερον τὴν ὀγδόην (8) τοῦ μηνὸς Μαρτίου τοῦ χιλιεστοῦ ἑνεαεκοστοῦ ἑνδεκάτου (1911) ἔτους, ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Τρίτην καὶ ὥραν δεκάτην καὶ ἡμίσειαν (10 1)2. π. μ. Ὁ ὑπογεγραμμένος καὶ παρὰ τοῖς ἐν Κερκύρᾳ Πρωτοδικαῖς διατελῶν Δικαστικὸς κλητῆρ Ἰωάννης Γουελίδης κατ' ἐγγράφον παραγγελίαν τοῦ κ. Φιλίππου Παπαμάρκου, πληρεξουσίου Δικηγόρου ἐνταύθα τοῦ ἐπιτάσσοντος διαδικοῦ Κωνσταντίνου Κρητικοῦ πτ. Παναγιώτου, κατοικοῦ Παζῶν, μετέδην καὶ ἐπέδωκα πρὸς τὸν κ. Βίσαγγελέα τῶν ἐν Κερκύρᾳ Πρωτοδικῶν διὰ τὸν ἐπιτάσσόμενον ἀντίδικον Σπυρίδωνα Μπογδάνου πτ. Ἀ-

ναστασίου, κάτοικον Παζῶν καὶ ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς, ἀκριβῆς ἀντίγραφον ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 692 Α' ἀπογράφου ἐκτελεστοῦ τῆς ἐν Κερκύρᾳ τῇ 16 Ὀκτωβρίου 1893 κριθείσης καὶ τῇ 19ῃ ἰδίου μηνὸς καὶ ἔτους δημοσιευθείσης ὑπ' ἀριθ. 1376 ἀποφάσεως τῶν ἐν Κερκύρᾳ Πρωτοδικῶν μετὰ τῆς ὑπὸ τὸ ἐκτελεστὸν ἀπόγραφον καὶ ἀπὸ 7 Μαρτίου 1911 συντεταγμένης πρὸς πληρωμὴν ἐπιταγῆς, δι' ἧς ἐπιτάσσεται ὁ εἰρημένος Σπυρίδων Μπογδάνος ἕνα ἐμπροσθέντως καὶ συμμετρῶς μετὰ τῶν συνεπιτασσόμενων ἀδελφῶν του Γεωργίου καὶ Νικολάου, μεθ' ὧν ἀντιπροσωπεύει καὶ τὴν κληρονομίαν τοῦ συνοφειλέτου τοῦ Ἀθανασίου Μπογδάνου πτ. Ἀναστασίου καταβάλλη, τῷ ρηθέντι ἐπιτάσσονται Κρητικῶν τὰ διὰ τῆς προκειμένης ἀποφάσεως κατὰ τῆς ἐπιτροπῆς αὐτῶν μητρὸς των ἐκδοθείσης, ἐπιδικασθέντα τῷ αὐτῷ ἐπιτάσσονται ἐξῆς ποσᾶ, ἧτοι 1) δραχ. 960, 2) Τὸν τόκον αὐτῶν πρὸς 40 ὀ) εἰρησίως ἀπὸ 17 Ἰανουαρίου 1890 μέχρι ἐξοφλήσεως, 3) τὰ ἔξοδα καὶ τέλη τῆς ἀποφάσεως ταύτης δραχ. 30, 4) Τὸ ἔξοδον κοινοποιήσεως τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως μετ' ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν κατὰ τῆς καθ' ἧς ἡ ἀπόφασις αὐτῆς ἐξεδόθη μητρὸς αὐτῶν Ἀγαθῆς Μποῦκου χήρας Ἀναστασίου Μπογδάνου δραχ. 10. Τῇ ἀφαιρέσει δραχμῶν 150, ἰσότιμον ὅ εἰκοσαφράγκων, δοθέντων ἐπὶ λογαριασμῶ τῇ 17 Μαΐου 1894, ἐτέρων δραχμῶν 326 λόγῳ ἀντιτίμου ἐλαιολάδου δοθέντος τῇ 15 Ἀπριλίου 1902 καὶ ἐτέρων δραχμῶν 275 καὶ 60)00 λόγῳ ἀντιτίμου ἐλαιολάδου δοθέντος ἐπὶ λογαριασμῶ ἐπίσης κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1904, πρὸς δὲ καταβάλλη ὁ ἐπιτασσόμενος οὗτος Γεώργιος Μπογδάνος συμμετρῶς μετὰ τῶν συνεπιτασσόμενων ἀδελφῶν του δραχ. 40, λόγῳ ἐξόδων 3 ἀντιγράφων, 3 ἐπιτάσεων, καταχωρήσεως εἰς τὴν ἐφημερίδα, ταχυδρομικῶν καὶ συμβουλευσῶν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν. Ἄλλως ὁ ρηθεὶς ἐπιτάσσων Κωνσταντῖνος Κρητικὸς ἐπιληθῆσεται ἐκτελέσεως. Ὅθεν συνετάγη τὸ παρὸν περὶ ἐπιδόσεως τοῦ ἀντιγράφου ἀποδεικτικῶν, ὅπερ ἀναγνωσθὲν καὶ βεβαιωθὲν ὑπογράφεται νομίμως.

Ὁ λαβὼν κ. Βίσαγγελέα τῶν ἐν Κερκύρᾳ Πρωτοδικῶν

ὑπ). Γ. Χριστόπουλος

Ὁ ἐπιδόου δικ. κλητῆρ

ὑπ). Ἰωάννης Γουελίδης

Ὁ,τι ἀκριβῆς ἀντίγραφον

Ἐν Κερκύρᾳ τῇ 10 Μαρτίου 1911.

Ὁ πληρεξούσιος Δικηγόρος

ὑπ). Φ. Μ. ΠΑΠΑΜΑΡΚΟΣ

Αὐξων ἀριθμὸς τοῦ Εὐρετηρίου μου 24683.

Ἀποδεικτικὸν περὶ ἐπιδόσεως ἀντιγράφου ἐξ ἀπογράφου ἀποφάσεως μετ' ἐπιταγῆς πρὸς τὸν κ. Βίσαγγελέα.

Ἐν τῇ πόλει Κερκύρας, σήμερον τὴν ὀγδόην (8) τοῦ μηνὸς Μαρτίου τοῦ χιλιεστοῦ ἑνεαεκοστοῦ ἑνδεκάτου (1911) ἔτους, ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος Τρίτην καὶ ὥραν δεκάτην καὶ ἡμίσειαν (10 1)2. π. μ. Ὁ ὑπογεγραμμένος καὶ παρὰ τοῖς ἐν Κερκύρᾳ Πρωτοδικαῖς διατελῶν Δικαστικὸς κλητῆρ Ἰωάννης Γουελίδης κατ' ἐγγράφον παραγγελίαν τοῦ κ. Φιλίππου Παπαμάρκου, πληρεξουσίου Δικηγόρου ἐνταύθα τοῦ ἐπιτάσσοντος διαδικοῦ Κωνσταντίνου Κρητικοῦ πτ. Παναγιώτου κατοικοῦ Παζῶν, μετέδην καὶ ἐπέδωκα πρὸς τὸν κ. Βίσαγγελέα τῶν ἐν Κερκύρᾳ Πρωτοδικῶν διὰ τὸν ἐπιτασσόμενον ἀντίδικον Γεώργιον Μπογδάνου πτ. Ἀναστασίου, κάτοικον Παζῶν καὶ ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς, ἀκριβῆς ἀντίγραφον ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 692 Α' ἀπογράφου ἐκτελεστοῦ τῆς ἐν Κερκύρᾳ τῇ 16 Ὀκτωβρίου 1893 κριθείσης καὶ τῇ 19ῃ ἰδίου μηνὸς καὶ ἔτους δημοσιευθείσης ὑπ' ἀριθ. 1376 ἀποφάσεως τῶν ἐν Κερκύρᾳ Πρωτοδικῶν μετὰ τῆς ὑπὸ τὸ ἐκτελεστὸν ἀπόγραφον καὶ ἀπὸ 7 Μαρτίου 1911 συντεταγμένης πρὸς πληρωμὴν ἐπιταγῆς, δι' ἧς ἐπιτάσσεται ὁ εἰρημένος Γεώργιος Μπογδάνος ἕνα ἐμπροσθέντως καὶ συμμετρῶς μετὰ τῶν συνεπιτασσόμενων ἀδελφῶν του Σπυρίδωνος καὶ Νικολάου μεθ' ὧν ἀντιπροσωπεύει τὴν κληρονομίαν τοῦ συνοφειλέτου ἀδελφοῦ του Ἀθανασίου Μπογδάνου

πτ. Ἀναστασίου, καταβάλλη τῷ ρηθέντι ἐπιτάσσονται Κρητικῶν τὰ διὰ τῆς ἰδίας ἀποφάσεως κατὰ τῆς ἐπιτροπῆς αὐτῶν μητρὸς των ἐκδοθείσης, ἐπιδικασθέντα τῷ ἰδίῳ ἐπιτάσσονται ἐξῆς ποσᾶ, ἧτοι 1) δραχμ. 960, 2) Τὸν τόκον αὐτῶν πρὸς 40 ὀ) εἰρησίως ἀπὸ 17 Ἰανουαρίου 1890 μέχρι ἐξοφλήσεως, 3) τὰ ἔξοδα καὶ τέλη τῆς ἀποφάσεως ταύτης δραχ. 30, 4) Τὸ ἔξοδον κοινοποιήσεως τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως μετ' ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν κατὰ τῆς καθ' ἧς ἡ ἀπόφασις αὐτῆς ἐξεδόθη μητρὸς αὐτῶν Ἀγαθῆς Μποῦκου χήρας Ἀναστασίου Μπογδάνου δραχ. 10. Τῇ ἀφαιρέσει δραχμῶν 150, ἰσότιμον ὅ εἰκοσαφράγκων, δοθέντων ἐπὶ λογαριασμῶ τῇ 17 Μαΐου 1894, ἐτέρων δραχμῶν 326 λόγῳ ἀντιτίμου ἐλαιολάδου δοθέντος τῇ 15 Ἀπριλίου 1902 καὶ ἐτέρων δραχμῶν 275 καὶ 60)00 λόγῳ ἀντιτίμου ἐλαιολάδου δοθέντος ἐπὶ λογαριασμῶ ἐπίσης κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1904, πρὸς δὲ καταβάλλη ὁ ἐπιτασσόμενος οὗτος Γεώργιος Μπογδάνος συμμετρῶς μετὰ τῶν συνεπιτασσόμενων ἀδελφῶν του δραχ. 40, λόγῳ ἐξόδων 3 ἀντιγράφων, 3 ἐπιτάσεων, καταχωρήσεως εἰς τὴν ἐφημερίδα, ταχυδρομικῶν καὶ συμβουλευσῶν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν. Ἄλλως ὁ ρηθεὶς ἐπιτάσσων Κωνσταντῖνος Κρητικὸς ἐπιληθῆσεται ἐκτελέσεως. Ὅθεν συνετάγη τὸ παρὸν περὶ ἐπιδόσεως τοῦ ἀντιγράφου ἀποδεικτικῶν, ὅπερ ἀναγνωσθὲν καὶ βεβαιωθὲν ὑπογράφεται νομίμως.

Ὁ λαβὼν κ. Βίσαγγελέα τῶν ἐν Κερκύρᾳ Πρωτοδικῶν

ὑπ). Γ. Χριστόπουλος

Ὁ ἐπιδόου δικ. κλητῆρ

ὑπ). Ἰωάννης Γουελίδης

Ὁ,τι ἀκριβῆς ἀντίγραφον

Ἐν Κερκύρᾳ τῇ 10 Μαρτίου 1911.

Ὁ πληρεξ. Δικηγόρος

ὑπ). Φ. Μ. ΠΑΠΑΜΑΡΚΟΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Τὸ Δικαστήριον τῶν ἐν Κερκύρᾳ Πρωτοδικῶν

διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 117 τοῦ 1911 ἀποφάσεως αὐτοῦ ἐκδοθείσης ἐπὶ τῆς ἀπὸ 18 Ἰανουαρίου ε. ε. ἀγωγῆς περὶ διαζυγίου τοῦ Στεφάνου Βραδῦ πτ. Γεωργίου κατὰ τῆς συζύγου του Μαρίας Καθβαδιᾶ, ἀμφοτέρων κατοίκων Κερκύρας.

Διὰ ταῦτα

δικάζον ἐρήμην τῆς ἐναγομένης Μαρίας Καθβαδιᾶ καὶ δεχόμενον τὴν κατ' αὐτῆς ἀγωγήν.

Κηρύσσει διαλυμένον τὸν μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ ἐνάγοντος Στεφάνου Βραδῦ πτ. Γεωργίου συζύγου τῆς ὑφ' ἐστῶτα γάμου.

Διατάσσει τὴν ἀποστολὴν ἀντιγράφου τῆς παρούσης εἰς τὸν παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τούτῳ Βίσαγγελέα καὶ συμπληρῆσαι μετὰ τῶν διαδικῶν τὴν δικαστικὴν δαπάνην καὶ τὰ τέλη.

Ἐκρίθη, ἀπερασίῳ καὶ ἐδμοσιεύθη ἐν Κερκύρᾳ καὶ ἐπ' ἀρκατοτηρίου τῇ 1η Μαρτίου 1911.

Ὁ Πρόεδρος

ὑπ). Μ. Ι. Σουλτάνης

Ὁ Ὑπογραμματεὺς

ὑπ). Ν. Δ. Τριάντος

Ἀκριβῆς ἀντίγραφον

Κέρκυρα 10 Μαρτίου 1911.

Ὁ Ὑπογραμματεὺς

(Τ. Σ.) ὑπ). Ν. Δ. Τριάντος.

Ἐν Κερκύρᾳ τῇ 14 Μαρτίου 1911.

Ὁ πληρεξούσιος Δικηγόρος

Α. Ι. ΜΑΝΟΥΣΟΣ

Ἰδιοποίησις.

Καθίσταται γνωστὸν ὅτι ἡ Σηροτροφικὴ Ἐταιρεία Κερκύρας, ἐπρομηθεύθη βιβλιοθήκην ἀρίστης ποιότητος, τὴν ὁποίαν διανέμει δωρεάν.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ λάβωσι τοιοῦτον, δύνανται ν' ἀπευθυνθῶσιν εἰς τὴν πρόεδρον τῆς Ἐταιρείας κ. Οὐρ. Ζαχιστιάνου.

Ἐν Κερκύρᾳ τῇ 9 Μαρτίου 1911.

ΓΑΛΑΚΤΟΥΧΟΝ ΝΕΣΤΛΕ
ΑΛΕΥΤΟΝ
ΓΑΛΑΚΤΟΒΑΤΤΙΟΝ
ΤΕΛΕΙΑ ΤΡΟΦΗ ΔΙΑ
ΤΑ ΒΡΕΦΗ ΚΑΙ ΤΙΣ ΚΡΑΤΙΚΑΙ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΤΟ ΚΑΛΙΤΕΡΟΝ ΕΛΒΕΤΙΚΟΝ ΓΑΛΑ
Πωλεῖται ἐν Κερκύρᾳ ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ ἑξῆς
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ Διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ Κρήτην.
ΚΟΣ ΕΥΓ. ΠΛΟΚ ΑΘΗΝΑΙ

